

ΣΤΟΝ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟ ΑΡΙ ΑΡΑΓΕΩΡΓΗ

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

από τον Κοσμήτορα της Σχολής Ε.Μ.Φ.Ε./Ε.Μ.Π., Π. Ψαρράκο

(Αθήνα, 11-8-2018)

Η Σχολή μας, η Σχολή Εφαρμοσμένων Μαθηματικών και Φυσικών Επιστημών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, πενθεί την απώλεια του Άρι Αραγεώργη, ενός πολύ αγαπητού σε όλους συναδέλφου και ενός εξαιρετικού πανεπιστημιακού δασκάλου.

Για τα βιογραφικά στοιχεία και το επιστημονικό προφίλ του Άρι, θεωρώ ότι είναι καλύτερα να μιλήσουν οι συνεργάτες του και οι άνθρωποί του Τομέα του, του Τομέα Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών και Δικαίου. Πέρα όμως από αυτά, ο Άρις ήταν μία ακαδημαϊκή φυσιογνωμία με ζωντανή παρουσία σε όλο το γίνεσθαι της Σχολής. Ένας μοναδικός άνθρωπος, εργατικός, δοτικός, αφοσιωμένος πανεπιστημιακός δάσκαλος, κοινωνικά ευαίσθητος, με ένα ιδιαίτερο χιούμορ ενδεικτικό της ευφυΐας του και της αγωγής του, ένας ήρεμος αγωνιστής με έντονο το αίσθημα του δικαίου, ξεχώριζε για τη στάση του και το ήθος του.

Οι ικανότητές του και το ταλέντο του στη διδασκαλία μαρτυρούνται από τις διαλέξεις του σε μαθήματα πολλαπλών τμημάτων με μεγάλους αριθμούς φοιτητών. Αυτή την ακαδημαϊκή λειτουργία, καθώς και την καθοδήγηση διπλωματικών και μεταπτυχιακών εργασιών και την επίβλεψη διδακτορικών διατριβών, ο Άρις τις επιτελούσε με κέφι και αφοσίωση. Το αισθητήριο των φοιτητών που είχαν την τύχη να τον έχουν δάσκαλο, αντιλαμβάνονταν αμέσως τη διαθεσιμότητά του και, γι' αυτούς, δεν ήταν απλά ένας Καθηγητής, αλλά ο Άρις που αγαπούσαν και σέβονταν.

Παράλληλα, ο Άρις συμμετείχε ενεργά στις επιτροπές προπτυχιακών σπουδών και βασικής έρευνας της Σχολής και του Ιδρύματος, όπου άφησε έντονο το αποτύπωμα της γραφής του σε σημαντικά κείμενα της Σχολής και του Πολυτεχνείου. Με την ανυποχώρητη προσήλωσή του σε αρχές, αφ' ενός, και με την ηπιότητα του χαρακτήρα του, αφ' ετέρου, ανταποκρίνονταν άριστα και στα διοικητικά καθήκοντα που αναλάμβανε, συμβάλλοντας στην εκτόνωση εντάσεων και στην αποτελεσματική λειτουργία των επιτροπών και των διοικητικών οργάνων που συμμετείχε. Σε αυτές τις επιτροπές, η παρουσία του Άρι ήταν συνυφασμένη με το αναλυτικό και σαφές επιχείρημα, καθώς και με τη νηφάλια τοποθέτηση, η οποία κατάφερνε να ενεργοποιήσει τον προβληματισμό και όσων είχαν διαφορετική άποψη από τη δική του. Προσωπικά, αισθάνομαι πολύ τυχερός που είχα την ευκαιρία να συνεργαστώ με τον Άρι σε μόνιμες και σε έκτακτες επιτροπές της Σχολής και του Ιδρύματος.

Μπορώ λοιπόν, να πω με σιγουριά, κάτι που ο Άρις, από σεμνότητα, δεν θα σκεφτόταν να πει για τον εαυτό του, ότι αγωνίστηκε τον αγώνα τον καλό, σε όλα τα επίπεδα της ζωής. Και αγωνίστηκε μέχρι τέλους.

Αν είχα τη δυνατότητα να τον ακούσω, βέβαια, είμαι σίγουρος ότι θα αντιμετώπιζε αυτή τη προσπάθεια μου να πω δυο λόγια για την ακαδημαϊκή προσφορά του, με ένα αποτρεπτικό αστείο και ίσως έναν έξυπνο αυτοσαρκασμό από αυτούς που τόσο επιτυχημένα χρησιμοποιούσε, ειδικά όταν ήθελε να σταματήσει κάποια θετική αναφορά προς το πρόσωπό του.

Η πρόωρη και άδικη απώλεια του Άρι στερεί από την οικογένειά του έναν στοργικό αδελφό και θείο, από τη Σχολή μας έναν εξαιρετικό συνάδελφο και αγαπημένο φίλο, και από τους μαθητές του έναν ανεκτίμητο δάσκαλο και σύμβουλο.

Αλησμόνητε Φίλε και Συνάδελφε Άρι, Καλό Ταξίδι.

Ήδη λείπεις από τη Σχολή, ήδη λείπεις από το Πολυτεχνείο.